

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egyes évre 6 kor., fél évre 3 kor., egyes szám 20 fillér.
Előfizetési penek és reklámcsók
BALKANYI ERNŐ könyvnyomdájába küldendők.

(előző szerkesztő): Dr. CZIFRÁK JÁNOS.

Kiadó

A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésügyi közlemények lap szerkesztésébe küldendők.

Hirdetési díj: 3 hasábas példisor egyszeri hirdetésnél 20 fillér, többszori hirdetésnél soronként 12 fillér.
Nyíltár sora 50 fill.

A közérdek köpenyége.

Ha az elmés Phaedrus, vagy a csipős Aesopus élénnek és a közelünkben levő zóli asztalok mellé telepedőnek, alighanem két ilyen fajta mese születnek ihlett és évezred óta bersült tollak alatt:

Volt hol nem volt, volt egyszer egy gyönyörű varkástely, Fejves kincsek, kiváncsú drágaságok voltak abban fölhabozva. Boldog volt, aki oda bejuthatott.

Két vándorlegény kócsorgott körülötte. Az egyik volt a *Közérdek* a másik a *Magánérdek*.

Egtek a vagytól mindketten, hogy a palotába bejussanak. Hanem hát mérges portás őrizte annak kapuját; valahányszor a *Magánérdek*, amely jóval bátrabb volt társánál, be akart surranni, mindig csufosán kellett visszavonulnia.

Utóljára azt mondotta a *Magánérdek* a *Közérdeknek*:

Kedves cimbara, ez a gonosz Cerberus sehogysem akarja engedni, hogy a palota kincseihez hozzáférjek. Te sokkal csinosabb legény vagy mint én; elegánsabb, tetszősebb a ruhád is, add ide a köpönyөгedet, hadd menjek be vele én. A *Közérdek* eleinte börczenkedett: hogy ez bűn, család, de hát a *Magánérdek* mindig be szokta őt fogni és végre is lekonyorálta róla a köpönyөгét. Persze, hogy beengedték; ellenben a *Közérdeket* a palota portása elkergette.

Szerencsére fullánkös Aesopus és az

elmés Phaedrus nem ének s így: a zóli asztalok mellől meséket nem írhatnak. Tényleg tapasztaljuk ott, hogy amit a közélet szereplés a közérdek köpenyége alatt elkövet, az sokszor kellemetlenül bán. Azt tapasztaljuk, ahinek egy csöppnyi magánérdeke van, — az úgy tesz, mint a szélhámos kereskedő: óriási reklámmal, ragyogó cégétáblával árulja a silány, a hamisított portékát. Milven kér, hogy Aesopus és Phaedrus már nem élnek. A sokszor lenézett scriblereknek jut az a keserű feladat, hogy vaskos és keserű igazságokat mondjanak oda emberfarsaiknak. Ha egy kis építkezés sikerül a köznek, — a magánérdek százezer polypa ott gubancolja össze magát; ha egy hivataloska üresedik meg, a kor legundokább humanizmusa — a protekció — egész szemérmellenlél dicsékszik vele, hogy az ő akarata a *Közérdeknek* tett szolgálatot. A stérberség a magánérdek küzdélmé és még átlag szerencse, ahol beteges ember hiúság fejleszt. — Nem pedig a közvagyonából óhajtott sáp. Mert ne tessék ám megijedni. Tényleg a magyar közéletben azok az igazán kínos, tapasztalatok sem hiányoznak, mint kíván a közérdek a köz vagyonára spekulálni. — Munkájuk azért veszedelmes, mert titkos, mert aknamunka, mert ha szemérmellenlél picolnli mer, a demagógiával szövetezik és magát a becsületesség makula nélkül való képviselőjének hirdeti.

A magyar paraszt embernek abban a

mondásában még legalább őszinteség van, mikor arra a kérdésre: mit tud fölhozni a maga igazsága mellett, azt vágta vissza: Instálom, hozok az urnak egy borjas tehenet; aki a magánérdekei mellett, de olyan színezéssel, mintha a közérdeket szolgálná, mennyőörög, ha megkérdéztetnek, bizonylly nem tudna a maga igazsága mellett másként védekezni, minthogy mellette vagyonilag is nagyon angazszirova van.

Bizony a mi közéletünkre módtalan baj, hogy ahol tisztán a közérdeket kellene szolgálni, kifúrók aljassják le ott a becsületös szándékat. Mily sokszor egészen másként végződött volna egy-egy közdolgunk, ha a magánérdek szövetezte csendes egyértelműséggel meg nem állapította volna a dolgot oly irányban, mely érdekeinek kedvező volt.

Valóban nem tudjuk, mi nagyobb baj a közre nézve: az eszelen stérberkedés, mely a polgári bizalom nobile officiumaiért könyököl, a kiléncseket nyitogatva házal és demagogoskodik, vagy az a spekuláció, mely csak a magánérdekért mutatja magát a közélet tevékeny férfianak. Amaz nem ront, ez pedig befolyásra jutván, valósággal rombol, kerékkötő és balsors.

A közérdek köpönyөгéről irtunk, de alig fejezhetők be sorainkat mással, mint azon kijelentéssel, hogy ahinek nem köpönyөгe ne vegye magára.

B. Á.

TÁRCSA.

A nevelőnő.

Irtá: Fehér Armand.

A vendégek elfáyoztak és a nehéz, forró levegőben átmaradt utánuk a parfómillat, a mely a gyertyaszaggal és a virágok bódító leheletével valami átható, semmibesz nem hasonlítható illatú keverődött össze.

A zongorához támaszkodva egy magas, karcsú nőülk állott. Arca sápadt, de nemes metszésű, talán egy kissé túleles is volt. Egyszeriben visszasmintolt dús hajában egy nagy sárga rózsza volt lúze, s ugyanolyan virág togtá össze elegáns selyemruhájá baloldalon a gazdag eszpediszt, a mely még jobban kiemelte arca haloványágát. Egész lényen valami szűzes hidegség ömölött el. Olyan volt, mint egy modern ruhakba öltözött Minerva szobor, s hogy a hasonlóság még teljesebb legyen, kezében egy dardához hasonló gyertyaalógató rudat tartott.

Szűes Anna, így hívták a szép sápadt leányt, egészen fiatal korában került a kamarás házába, mint a kis Margit nevelőnője s azóta sok-sok esztendő teltől: el a házában. A kis Margitból viruló, tizenhét éves hajadon lett és az Anna feje felett elrepült a 28-ik esztendő is: volt leány lett. Nem, mégsem! Vén leány nem lett belőle, csak epen, hogy huszonnyolce éves elmúlt.

Most már természetesen nem volt nevelőnő, hanem társalkodónő, vagy a ház asszonyának támasza.

A szép leány göpiesen oltoztatta ki a gyertyákat; csak egyet hagyott égve. Aztán félretette a gyertyaalógatót és leült egy kis barsonyszőkecskőre, a pálmagrupp alá.

Ott bszült vele egy órával ezelőt, ott akart hát feléle álmozdani, visszazúdni lelkébe, hogy mit mondott, hogy mi mindent sulogott neki egész este.

Az a forró, nehéz illatos levegő szinte kényserített egy az álmódásra.

Mikor meg ő is itt volt, nem érzett más, csak az illat: a parfóm és a virág; a gyertya füstje nem. Ott ültek közel egymáshoz, a pálmák félhomályt adó árnyékában. Egy hölgy bámulatos művészi tükeletességgel verte a zongorát, de Anna nem hallotta a zenét, csak őt, igazában azonban őt sem, mert nem érehte, hogy mit mondott, csak a hangját hallotta, csak a tekintetének melegét érehte. Ez ezen az esteen olyan különösnek látta őt; mintha megváltozott volna. Maskor olyan csendes, olyan halgatag volt a fiatal művész ezekben a feyves termekben.

De hiszen ez olyan természetes is volt. Az apja csak egy szegény falusi tanító volt a kamarás valamelyik birtokán s ugyszólván a nagy ur nevelte őt fel. O küldte a festő akadémiára is és csak azóta hívják meg a fiatal művészt a társaságba, mióta nevet a hír szárnyára vette. Ezekben a termekben a fiatal mesler oddig mindig

megőrizte azt a szerény, szinte alázatos modort, a melylyel jöltevényeknek tartozott.

Ma este azonban minden másként volt. Mintha egyszerre levelette volna az álarok, hogy igazi egyéniségében bemutatkozzék.

Nagy fekete szemei valami különös, lázas tüzben égtek és klaszszikusán formált gyönyörű fejt büszken magára emelte.

Talán azért látszott olyan boldognak, mert elérte a hivatalos elismerést is. A kormány utazni küldi a fiatal mestert a művészetek igazi huzájába, messze délre, hogy tehetségét a világ-híru nagy művészek halhatatlan remekműveinek tanulmányozásával megismeresse. Holnap elutazik és ma este a nagy ur őt köszöntötte fel a vacsoránál.

Lehet, hogy ez volt az oka nagy boldogságának. De hát lehetséges az, hogy egy olyan hatalmas művészeltek ilyen kiesinyi apróságok boldogságának? Nem! Nem! Neki valami más oka lehetett az öröme. Hiszen olyan különös dolgot mondott neki, mikor kezét bizalmasan a karján nyugtatta. Anna nem is értett meg mindent a beszédből, mert a zene elnyomta a hangját s azokivül olyan nagy zavarban is volt. Észrevette, hogy a társaságheli hölgyek milyen kritikus szemekkel figyelik egyttüléttét. És ez hozta zavarba.

Pedig hát nem is volt oka rá. Hiszen a méltóságos asszony úgy mindig azt mondta, hogy Szaboies ő miatta jár a házhoz. Két-három évvel fiatalabb ugyan, mint Anna, de azért igen

Tisztelettel kérjük, kiknek előfizetése lejárt, annak szives megújítását.

Egyhuzamban való tanítás megfelel-e népünk gazdasági érdekeinek és a pedagógia követelményeinek?

Írták: Csizsáner Olaszi Terka és Molnár János áll tanítók

A tanítás és nevelés érdeke, a növendékeknek oly sokat emlegetett túlterhelésének figyelembe vétele, az iskolai egészségügy igen fontos szerepe; szóval: a pedagógia követelése, hogy az egyhuzamban való tanítást, az u. n. meg nem osztott, vagyis csak a délelőtti tanításmunka kérdését vegyük fontolórára s annak szükségességét és behozatalát mi magunk tanítók sürgezzük.

Az egyhuzamban való tanítási rendszer szerint a tanteremben megszabott rendszer órák a tavaszi és őszi hónapokban naponta 7—12-ig, s a téli hónapokban 8—1-ig terjedő időben osztásmunkát el.

Gazdasági és helyi viszonyoknak nagyon megfelel ezen beosztás, mert a szülő használhatja gyermekét a nélkül, hogy mulasztást követne el.

Míg a megszokott tanítás keretében ez lehetetlen, mert bár 11-kor a gyermek az iskolából hazamegy s 1 óráig szabad, de ezen idő ekalódiák mind a szülőre, mind gyermekre nézve, a déli órákban sem tanulhat, sem szülőjének hasznára nem lehet a gyermek.

A falusi gyerek, ki gyalog jár be az iskolába, soha meleg ételt nem ehetik s ez a gyermek mind szellemi, mind testi fejlődésére káros hatással van, míg az egyhuzamban való tanításmunka ezen segít leme.

A gazdasági szempontból az iskola az egyhuzamban való tanítás mellett fitóanyagot takarít meg.

A gazdasági szempontnál fontosabb a pedagógiai érdek különösen ma, amikor a gyermek nagyon meg van terhelve, míg egyhuzamban való tanításmunka időt nyer a gyermek az otthoni feladatának elkészítésére és a szabadban való üdülésre és mozgásra.

Ezt csak az egyhuzamban való tanítással érhetjük el, még pedig oly módon, hogy 8—1-ig, illetve 7—12 óráig terjedő a tanítás, az eddigi 10 percnyi szünet a harmadik óra előtt 15—20 percnyire hosszabbították s az 5-ik óra előtt szintén 10 percnyi óráköz adtak.

A tanulóknak, kiváltképpen a szegényeknek, nincs elvezteni való idejük, a napnak minden percét fel kell használni, részint a tanúlással, kézi munkával, részint pihenéssel.

Már pedig a megszokott tanítási rendszer mellett elvész a tanulókra a 11—1-ig tartó idő az ide-oda való járkálással s így nyugodtan mondhatjuk, hogy a gyermek reggel 7-től dé. u. 4—5-ig

mindig el van foglalva a nélkül, hogy pihenne vagy hogy az a falusi jó ízűen enne.

Nem áll az a körülmény, mint sokan állítják, hogy sok, farszót a gyermeknek az egyhuzamban való tanítás, hogy túl van terhelve. Mint tapasztalatok bizonyítják, hogy a délelőtti 4 vagy 5 órára a gyermek még mindig chebb, figyelmesebb, mint a délutáni barmelyik órában. A délutáni óráknak keves a pedagógiai hasznuk; ugyanis a 4 és 5-ik óra rendszeren rajzzal, tornával, énekek, olvasással és kezimunkával telik el; tehát oly órákkal, amit a gyermek jatszva tölt el s így túlterhelésről szó sem lehet. Sőt hogy mennyire nem farszót a gyermekre nézve az egyhuzamban való tanítás, kijelenthetjük, hogy egy délutáni óra ugyanannyit farszot, mint két délelőtti óra. Amit ilyen könnyen meg is érthetünk, mert ebéd után figyelni nehéz és farszót.

A figyelme a nagy melegben, különösen a délutáni órákban igen nehéz.

A téli hónapokban meg a délutáni sötétség is zavarólag hat és szemlontó.

Az egyhuzamban való tanítás mellett, mint a tapasztalatok bizonyítják, a mulasztások száma kevesedne, sőt alig fordulna elő.

Az egyhuzamban való tanítási rendszer a napi 5 órai tanítással sokkal egyenletesebb munkabeosztást teremt. Egyszermind a tanítót is szoktatni tanulni valójának egyenletesebb és állandóbb beosztására és elvégzésére.

Ajánlatos a rendszer az iskolai egészségügy érdekében is, így valik lehetővé, hogy a gyermek sokkal több időt tölthet a szabadban. Így lehetne keresztül vinni, a tanteremnek egészségügyi szempontból annyira fontos alapos tisztogatását és szellőztetését is.

Ezek után a pedagógiai érdek, a túlterhelésben való könnyítés, a tanulók munkabírása, a nevelési szempont, a növendékek egészségügye, népünk gazdasági érdeke mind az egyhuzamban való tanítást ajánlják; azért jól megfontolva a kérdést, ha másképp nem, egyelőre egy próba évre a délelőtti oktatás hozassék be.

H I R E K.

„Csak egy virágszálát!“

A „József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület“ a „T. E. V. E.“ emberszerető, hazafias céljaira halottak napján, a temetők ünnepe V a s á r m e g y e egész területén gyűjtést rendeznek. Úgy a vidéken, mint Szombathelyen nemesszüli hölgyek, tanárok, tanítók, jegyzők és a tanuló ifjúság vállalkoztak arra a nehéz feladatra, hogy a szegénysorsu tüdőbetegek megmen-

tésére „Csak egy virágszálát“ kérjenek abból a koszorúból, amelyet kegyeletes szívvel kiki az ő feledhetetlen, szeretett halottjának sírjára borít. Lehetetlen, hogy bárki is megtagadja azt a csekély áldozatot, amit tőlük a legmagasabbra célra nemes szívvel és emberbaráti szeretettel kérnek; lehetetlen, hogy minden jó ember és irgalmas szív ne siessen segítségére e napon azoknak, akik harcot vívnak az ellen az ádáz ellenség ellen, amely évenként közel 80 ezer ember ragad el könyörtelenül sorainkól. A mohácsi csatásokon 25 ezer magyar vértett el s hazafias szívünk még ma, negyészáz estendő múltán is sajog érte. Hát hogyan nézhetők közönylenül azt, hogy egyetlen ragályos betegséggel negyezer annyi ember pusztuljon el évenként, mint 1526-ban.

Az emberitő vesz pusztulásait nem szabad továbbra is, közönyvel nézünk, mert mint Jókai írja a sírok beszélnek hozzánk, a temető üzenő szaporodó sorai hirdetik romlásunk nagyságát.

Adjunk tehát egy virágszálát arra a hazafias szent célra, mely edes magyar hazánk legkiáltóbb nyomorúságát akar enyhíteni.

Adjunk, mert ezzel valódi kegyes cselekedetet végzünk. És ez a kegyes cselekedet tetszjón fog a Mindenható Istennek és az Istenben boldogult drága halottainknak egyaránt, mert a szenvedőkön segíteni istenes cselekedet.

Halottak napján a temetők ünnepe, áldozzon tehát mindenki „Csak egy virágszálát“ a szegénysorsu tüdőbetegek megmentésére abból a koszorúból, melyet kegyeletes szívvel szeretett halottaink sírjára borít. És ez az egy virágszálát öke, disse lesz halottak napján, a temetők ünnepe a kegyeletes megemlékezésnek.

A „T. E. V. E.“ választmánya a „Csak egy virágszálát“ ügyében elhatározta, hogy az „Egy virágszálát“ poétikus jelölje alatt az egész megyében gyűjtést rendez és a „József Kir. Herceg Szanatórium Egyesület“ által küldött gyűjtő tarsolyokat lelkes tevékenység vezet kioszja. A tarsolyokkal való gyűjtés az egész vármegye területén október 25-étől november 4-ig eszközöltetik; Mindenszentek napján november 1-én pedig a temetők ki és bejáróinak úrnak helyeznek el s a közönséget az úrnak leendő adakozásra hívják fel. Ez akcióra súlyos ok kényszeríti a választmányt; a betegek nagy száma és a „T. E. V. E.“-nél sürün kopogtató végző remény. Az életükért esengőkön pedig csak úgy segíthet az egyesület, ha a társadalom is szeretettel támogatja nemes törekvéseit. Muraszombaton a ker. jótékony négyzet helyői vállaltak el a gyűjtést, akik Halottak estején a temetőben fognak perselyekkel a nemes célra gyűjteni.

boldogok lehetnek egymással. Így mondta a méltóságos asszony.

Anna odanyomta égő homlokát a zongora hideg ébenfa oldalához és újra visszaesett álmodozásába.

Alig-alig emlékezett vissza szavaira. Mintha csak álmban hallotta volna.

— Meglátatlan vege celomat, a melyért dolgozni érdemes. Egy fényes csillag fog vezetni utamon a dicsőség felé és én haladni fogok lakodalmanul, hogy elérhessem, mert el kell érnem. Az enyém kell, hogy legyen

Ezeket mondta.

Hát szabad-e neki ezekben hinni? Ebben a boldogságban. Levetheti hát ezt az aranyos bilincset? És lesz egy kis szerény otthona, nem kell majd örökre selyem ruhákba öltöztetett rabzolganóknak lennie.

A legutolsó szavai voltak azonban a legkülönösebbek.

Mikor a zene elhallgatott, egész tisztán hallotta. Hallotta. De meg nem értette. Azt mondta a fiatal művész:

— Mikor a fény kialszik!

Ez megtörténhetik, ha ő akarja. De csak úgy, ha ő akarja. A kulcsok nála vannak. Ha ő kinyitná az ajtót, vagy a kulcsokat odaadta volna. De Szaboles nem kérte sem a kulcsokat, sem pedig Hát varázserő van annak a férfinak, hogy zárt ajtókon is eljut majd hozzá.

Anna felállott, hogy az utolsó gyertyát is cloítsa mikor azonban a karját felemelte, a hata megett halkan kinyílt az ajtó. A szép leány ijedten fordult hátra és az ajtónyíláson a Margit szöke fejéskéje nevetett be.

— Pszt . . . Pszt! . . .

A fiatal leány óvatosan bezárta maga után az ajtót s labujjhegyen ment Anna felé. Még mindig estélyőztet volt rajta.

— De Margit, — szölt Anna meglepetéssel — te még mindig nem vagy ágyban? Éppen kiakartam oltani a gyertyákat.

— Ne! . . . Ne oltsd még ki Anna, mert jönni talal és én beszélni akarok előbb veled.

Anna valami hidegséget érzett a szívére feködni és úgy vilant az lelken egy kérdés, mint a villámias a sötét éjszakában.

— Hát ez is vár valakit — ha majd a fény kialszik.

— Űj le.

— Dehát ki jön ide?

— Anna . . . ugy-e nem haragszol? Kerlek, eljón . . . ő . . . Szaboles . . . a festő . . .

Anna felsohajtott . . . Úgy szakadt fel melőből a sohajtás, mint valami fajtalanus nyöszörgés.

— Valami bajod van Anna? Ugy-e a fejed faj? Oh, ez a gyertyafüst, ez a forrósga! Ne nyissak fel egy ablakot?

— Ne — kérlek ne! Majd elmulik. Tehát a fiatal Szaboles? . . .

— Igen, Anna . . . Már régen szeretjük egymást. És is őt nagyon. De hiszen ez olyan természetes is. Szaboles nagyon szép fiú. Ugy-e Anna? Ugy-e, hogy szép?

— Igen, szép ember.

— És férfias. És bátor. És nagy művész.

— Igen.

— Nos látod? . . . Hát aztán többször együtt voltunk és nem tudtuk semmit mondani,

mert ő csak egy szegény művész és én egy gazdag lány vagyok. Ez pedig igen kellemes neha, de . . .

— De nem akkor, ugy-e, ha egy szegény művészbe vagyunk szerelmesek?

— Igen és ma este épen erről beszélünk.

— Ma este? — kérdezte Anna és kezét önkénytelenül odaszorította szívéhez.

— Igen, egyedül voltunk a teremben. Itt ültünk a pálmagrupp alatt. Egy kicsit feltünk mind a ketten, de én azért magamban titkon örültem a helyzetnek. Aztán nem tudom, hogy mi történt, de a végén aztán egyszerre csak el voltunk egymással jögyezve. Most következik a dolog komolyabb része és én magam is azt hiszem, hogy nem eszelekedtem egészen helyesen.

— Hát oly borzasztó az, a mi ezután következik?

— Igen, én azt hiszem, hogy borzasztó. Ő feljön még ma este.

— Szaboles?

— Igen.

— De Margit, hiszen az egyáltalán lehetlen. Hát hogy fog ide bejönni?

— Az ajtón . . . A kulcsot zsebébe dugtam, az előszoba ajtaját meg magam hagytam nyitva. Légy nyugodt, rendben lesz minden. Szaboles itt sétál lent az ablak alatt és epedve várja, hogy mikor alszik ki a fény, mert az a jel. Akkor fejőn.

— Örültes — kiáltott Anna és hevesen felugrott. Ebbe én sohasem egyeztem bele.

— **Gróf Szápáry László v. b. t. l.** nagybirtokos csütlőrtökön Muraszombathba érkezett.

— **Janosits József kir. főmérnök** pénteken délelőtt Muraszombathba érkezett állami építkezések felügyelőségére cseljából.

— **A Casino választmányi ülése.** Pénteken este 6 órakor a Casino választmányi ülést tartott Pósfay Pongrácz elnöke előtt. Az ülések több tárgya volt. Először Pósfay Pongrácz jelentette, hogy a berendezés elszámolása meg most sem vitédül keresztül teljesen, mert bizonyos hiányos munkákat miatt levonások lesznek eszközölendők. Elhatározta a választmány egyben, hogy a billiard asztalról 300 korona felülhúzással egy nagyobb kiserőlt. A Casino összes berendezésének jelenlegi értéke 5623 korona 20 fillér. A bejelentések tudomásul vettek. Új tagokat jelentkeztek Grünwézy László és Kardos Jenő adósítottak, akiket a választmány egyhangúlag a tagok sorába felvett. Targyalta tovább a választmány dr. Czifrák Janosnak, mint a Muraszombati vadásztársaság elnökének abbéli kérését, hogy a városban tartandó társas vadászat után rendezendő vadász vacsorát a Casino-ban tarthassák meg. A Casino választmányja az az ülést végig hallgató számos casinói tag annál is inkább szívesen megadja az engedelmet a társaságnak, mert míg egyrészt a vadásztársaság minden tagja egyuttal a Casino-nak is tagja, másrészt vendégek közül, Sinkovics Elek főbíró sokáig a Casino élöke is volt. Dr. Czifrák Janos köszönettel vette tudomásul a választmány határozatát. Ezután élök felolvasta a háznyag levelet, amelyben bejelenti eme tisztelőfel való lemondását. A lemondásnak érdekében előzöenye van. A Casino választmányja a megújítás napján tartott ülésein, tekintettel a nagybűt kiadásokra, a háznyag tiltakozása ellenére is felemelte a kártyapénzt 10, azaz tíz egész fillérrel. E miatt a háznyag sztrajkba lépett és kijelentette, hogy nem kártyázik többet a Casino-ban. Reszeröl ez valósággal heroicus fogadalm volt, de bármennyire is ideges állapotban jelentette ezt ki, a fogadalm megis csak fogadalm s azt meg kell tartani. Legalább tisztességes embernek consequensnek kell lenni önmagához. Ilyenképen azután tisztelőre méltó tagtársunk nem kártyázhatolt többet, amíg nem egyszer a kaveházban talált egy társaságot alsóra. Ez a kaveházi kártyázás, amely az adott viszonyoknál fogva érhető felülnessé kellett, egy támadásnak is volt a kulfőrásra, amely egy olyan vögtelenül hű és streber nagyszájú alak reszeröl érte a derek ferfit, aki mindenaron háznyag akart a Casino-ban lenni. És amilyen közismert jószívű ember a háznyag, meg is tette, hogy felre állt, lemondott

fenyes állásáról és ezt egy több iráshibával, mint ösztüszéggel megírt leveleiben adta az élök tudomására. A választmány a lemondást tudomásul vette és a háznyag teendő elvégzésére Döbrentei Antal bízta meg. Az ülés ezzel véget ért.

— **Utcaink makadémirozása.** Nem sokára befejezést nyer városunk fűutonalainak makadémirozása. Szilárd burkolatot kapunk a sártenger helyett. Midőn ezt örömmel konstaljuk, nem mulaszthatjuk el, hogy legáltalásabb köszönetünket ne nyilvánítsuk Hvozdovits Antal műszaki tanácsosnak, a szombathelyi állanepítészeti hivatal érdemes főnökének, aki Muraszombath közönsége iránt határozott jóindulatának adott kifejezést, amidőn ezt a nagy köllségbe kerülő munkát keresztül vitte.

— **A nögyélet közgyűlése.** A muraszombati ker. jöteknö nögyélet új rendez közgyűlést e ho 31-én, vasnap dé. n. fogja megtartani a dr. Czifrák-féle iróahelyiségében. A közgyűlés tárgyat az egyesület rendez folyó ügyeinek elvégzésére, a jelentések és számadások beletérjesztése képezi.

— **Megjelent a vend naplár.** A mult évben olyan nagy izgalmakat keltő vend naplár ismét megjelent a könyvespiaczon. Nem ismerjük a tartalmát s így nincs arról módunkban nyilatkozni. Azt azonban örömmel jegyezzük fel, hogy a helységnevek a naplárban magyarul vannak írva.

— **Kiss szerencsése nagy!** A nagy, kir. szab. osztályorsjáték csütlőrtök befejező húzásán a 8000 koronás fönyereményt a 96071 számú S/S-ban eladott sorsjeggyel ismét a birneves Kiss Károly és Tarsas bank részv. társaság (Budapest, Kossuth Lajos u. 13.) szerencsés vevői nyerték, hol immár negyedszer nyerték meg a 600000 koronás fönyereményt, nem hiába mondja a közmodás: „Kiss Szerencsése Nagy!“

— **Verekedés.** Öv. Benecik Istváné, szül. Skerlák Anna és ifj. Skerlák István mezővári lakosok Mezővározt közös házukban mindezőidőig békesen éltek együtt. Folyó hó 20-án azonban összeverekedtek, s a vita hevében ifj. Skerlák István az öregasszonyt kénytelenül, tejelő deszalával és fönudszákkal egy öszez-vissza verte, hogy mintegy három hétig nyoma öv. Benecik Istváné ágat. Az indultatos verekedőt súlyos testi sértés az vétege miatt feljelentették.

— **Eroszakos kocsis.** Kodla Sándor, Dobrai János helybeli vendéglős kocsi-s f. hó 21-én csival hazafelé igyekedett a Lendva hidján keresztül. Mikor a vasuti töltéshez ért, a sorompó le volt zárva tekintettel a közlekedő vonatra. A sorompó kezelésével megbízott öv. Konyá József figyelmeztette is Kodlát, hogy a sorompót felnyitnia nem szabad, ez azonban evvel mislem tördött s az asszony öszezszedva áthajtott a sorompón. Szerencsére a vonal meg messze járt, így semmi szerencsételenség nem törtört. A m. kir. állanveszték kömcndi osztálynömekege Kodlát a személybiztonság végett kiadott rendeletek megszegése, s vasuti közlekedés hivatalos működése közben való sértetése miatt feljelentette.

— **A jogaszilfusz figyelmebe.** Gyűvödi és bírói vizsgára, az öszez jogi szigorlatokra, Budapestre, Kolozsvárra állanvezényeltani és alapvizsgára kiváló sikerrel és gyorsan készült ö dr. Eros Vilmos jogi szeminárium, Budapest, Wessely-utca 13. Mindeuemi felvilágosítással készséggel szögel az intézet.

— **Mézeladás.** A legobb minőségű akác és hegyina keverék meg kapható Simon József úrnál Muraszombath. Egy kilo 1 korona. Öveggel együtt 1 kor. 40 fillér.

— **Magyar királyi szabaddalmazott osztályorsjáték.** Mint már ismeretes, a magyar királyi 24. sorsjátékkal az eddig kibocsátott 125,000 drb sorsjegy számat 15,000 sorsjeggyel csökkentette. Ezen csökkentés által a föelírások gyakran nem voltak abban a helyzetben, hogy a — különösen külföldről — keson beérkező megrendeléseket teljesítsék, mintan a sorsjegyek közvetlenül az első osztály húzásá előtt már ki voltak árusítva. A most kezdődő 25. sorsjátékot ismét csak 110,000 drb sorsjegy került előállításra. A sorsjegyek ára és a nyeresényjervelet is ugyanaz maradt, mint a lefolyt 24. sorsjátéknál, mialtal minden sorsjegy nyeresé esélye a 600,000, 400,000, 200,000, 100,000 koronás stb. fönyereményekre 12¹/₂%-kal kedvezőbb, mint az előző sorsjátékoknál, a melyeknél még 125,000 sorsjegy került előállításra.

— **Amputáltak, betegek figyelmebe!** Rendkívül érdekes, das tartalmu árnyekjegyet jelent meg országhitü magyar orvosi művésztár cég, Budapest, Rakoczi-ut 32. sz., kiadásában. E jeles cég, mely tizedik éve áll fenn, ezen árnyekjegyet e lapra való hivatozás után, bárkinek ingyen és bérmentve, diszkrétan megküldi. Az árnyekjegyek kivonatolans leírja az első segélyt, tartalmazzák az öszez betegápolási cikkek, sérvtökök, haskötők, gummiharisnyák stb. árát. Ugyezintön bemutatja a müllábak, mükezek, müfűzők és az öszez orthopadiai készülékek ábrákban. Hygienikus különlegességekröl külön szakasz van felvéve.

— **Ungváry József** szütlelepen és gyümötesfaiskolájában Czeplöd (Pest megye) ez év öszen nagyobb mennyiségű (300–350,000 darab) nemes gyümölcsösömök kertül öszen 1–5 éves példányokan kivételösen szökből: körte, alma, szilva, öszenbarack, kajszinbarack, cseresznye, meggy, epér, savanyú szeder, birs, lasponya, mandula, dió, füge, kösmelet, ribizke, málna, földi epér, zömbölk szomoró alma, szomoró epér, piramys-epér, gömb-akác, piramis-akác stb. esemeték Ezek árát örsöbög szert 5–30, igen örsök 40–50 kor. Ugyancsak igen mennyiségben kaphatók 1–3 éves magcsometék; ezek árát örsöbög szert 100 drb 30 főtöl 1 fr 80 kor, 1000 drb 7 főtöl 17 frt. Glodichia tricanthos és akác, áthatalnos soviny kesztésére igen alkalmas 1–3 évesek, igen nagy készlet. Ennek ára 1000 drb 1 fr 50 kor, 5 frt. Sorfának használható akác 200–220 cm. magas 1 drb 20 kor, 1000 drb 18 frt. 1000 drb 170 frt. Haromszor permetezett, szökványminőségű bor- és esemeszölvesző, teljesen beérlett, süss, 1000 drb, 4 főtöl 7 frt. gyökeres 20 főtöl 25 frt. Teme árnyekjegyet kérni!

Kiadóhivatali üzenet.

N—i Pozsony. Engedje meg, hogy esadálkozunk leveleink hanzján. Inyen példányt kérni, és nem követezni szokás. Még azok az urak sem követelhetnek, akik rendes dolgozó társai a lapnak, annal kevésbé azok, akik tán egyszer vagy kétszer valamit írtak. Nekünk egyébként ninesen tudomásunk arról, hogy önek tisztelőpédány dükánja. A szerkesztő ur nem adhat erre utasítást, nekünk pedig ön nem tehetett olyan szöglőtel érdeket, amelyekért otyra lapunk kellene kedveskednünk. Egyébként ha szerkesztő ur utasít bennünket, mi készséggel küldünk Töcsék tehát hozzá fordulni, de ajánljuk, hogy kissé udvariasan beszéljen.

A reklamációkra vonatkozólag a következőket tudatjuk ön előzetünkkel. Ha a „Muraszombath és Vidéke“ egyik vagy másik lapszámán nem érkezett kezébe, tessék az ottani postahivatalhoz fordulni a következő felsözárással, amely akár egy darab papíron, akár pedig szöböllegr történhetik. A felsözárással szövege a következő:
Tek Postahivatal! A Muraszombath és Vidéke ... számat nem kaptam kezömbe. Kérem ezt hivatalból megrekalmálni.

Ez a reklamáció a posta reszeröl teljes díjtalan és erre kötelezve van. Csakis olyan reklamációkat vehetünk figyelembe, amelyek postahivatal reszeröl történnek.

Margit egy esokkal lezárta ajkát és visszakönyöszerítette a szökre.

— Kedves, jó Anna, ülj le szépen és hallgass meg. Nézd ödes, jó Annam, én a menyasszonya vagyok annak a szögyeny ifúnak és még csak ki sem beszélhettem magam véle. Podig már holnap elutazik Olaszországba és három esztendő talán még a híret sem hallom. Te nem lehetsz olyan kegyetlen, hogy így váljék el tőle, a nélkül, hogy becsületelen elbucszóznánk, a nélkül, hogy egy esokot adnék neki utvárolni a hosszú utra.

— Gyermekek, gyermekek, te magad sem tudod, hogy milyen esztelenséget kívánsz tölem.

— De ödesem, hisz én azt akarom, hogy te is ott legy a találkozásnál. Te legy a mi pártfogónk. Ö is azt akarja, hiszen azért udvarolt nekem ma olyan sokat.

— Igen, igen . . . Azért udvarolt . . .

— No ödes, ne várossuk szögyent tovább. És mielőtt Anna megakadályozhatta, volna, felkapta a gyertyatöltőt és a legutolsó gyertyát is kioltotta.

Egy pillanatig mind a két leány remegve állott a sötétben. Egyszerre halk lépések nesze hallatszolt. Margit odaszaladt az ajtóhoz és kinyitotta. Anna hirtelen elmozdult gyujtott.

A szöba közepén a fiatal müvész állott lehajtott fejjel.

— Anna kisasszony azt mondja, hogy nagyon helytelenül tettük, hogy ezt a találkozást megbeszéljük. — suttogta Margit.

— Tudom — válaszolt a festő — és azért rögtön el is fogok menni.

Anna is közelebb lépett. Az arca sápadtabb

volt, mint rendezés és hangja reszketett, mikor beszélni kezdett.

— Margit még csak egy tapasztalatlan gyermek, de ön férfi és magának tudnia kellett volna, hogy ez a lépés, a melyet megköszöndött, legalább is könyölni, ha nem. . . .

— Bocsásony meg kisasszony, de nem birtam volna addig elutazni, míg az én kincsemetöl el nem bucsuztam, míg legalább egyszer nem öltetem magamozok. Hiszen oly messzire utazom.

— A mi odalépett a leányhoz és szöke fejökejét két kezébe fogva, hosszú, forró esokot nyomott az ajkára. A leány hangtalanul odasett a fü mellére.

— Nos, most hát Isten veled ödesem.

— Isten veled!

— Isten önnel kisasszony!

Anna kezét szoritolt a festővel és tompa, szintelen hangon mondta:

— Isten önnel!

Még egy hosszú köszöndítés és az ajtó bezárult mögötte.

Margit sirva borult Anna nyakába és állta az ölést hitegen, halványan.

De mikor Margit esöndesen átment a házszöbözbe, a szép halvány leány csak éda esett a szögyerege elétt a pálmagrupp elétt, das sötét haja ráborult az arcára és a karcus, gyönyörű test ötl vonaglott a földön nehéz, hangtalan zokogásban s nagy időbe telt, míg felszakadt melléböl törten, fuldokolva:

— Most aludt ki hát a fény — nekem.

Minden egyes

PFaff varrógép
valódiságának jeleitől az itt ábrázolt**PFaff**
név nagy arany
betűkkel van kírva.

Egy varrógép beszerzésénél ne figyeljünk kizárólag az árára, mert egy silányabb varrógép sokszor zavaróknak van kitéve, bizonytalanul dolgozik és esetleg működésnél több költséget okoz, mint a bevásárlással a megtakarítás kitése.

Ki igazán olcsón vásárolni szándékszik, válasszon egy

Pfaff varrógépet

mely a legkérelmesebben van kiállítva. A Pfaff varrógépek előismert kiténésük mellett könnyű és csendes járással egye-sülve, rendkívül tartósággal bírnak.

Minden részek a legjobb nyersanyagból készülnek és legfontosabban lesznek kidolgozva. A Pfaff varrógépek sokoldalú használatban állanak, — varrnak, foltoznak és hím-
meznek — szállítatnak mindenféle kivételben családok, varrók, iparosok és gyárosok részére.

A kerületi mintaraktár **Postl Janos** órák házában van **Muraszombat**, ahol a venni szándékozónak minden további felvilágosítást szívesen adnak.

rokban a kiküldött kezeihez letenni, avagy annak a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismer-
venyt átszolgáltatni.

A vevetár 3 egyenlő részletben 3 hónap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5% kama-
tokkal a muraszombati kir. adóhivatalnál.

A verési hirdetmény kibocsátásával egyidejű-
leg megállapított árverési feltételek a hivatalos
órák alatt ezen kir. leteleknyvi hatóságnál és
Vasvecsés község házában megtekinthetők.

Az árverés a fenti tjkben feljuzgendő.
Muraszombat, 1909. Augusztus hó 27. A
kir. jbróság, mint tkkvi hatóság.

Acél kir. járásbíró.

590/1909. vegr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi
LX. t.-c. 102L. illetőleg az 1908. évi XLII. t. cz.
19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a
szombathelyi kir. törvényszéknek 1908. évi
6829. sz. végzése következtében dr. Vratarits
Iván ügyvéd által képviselt Heimer Ignác zsebk. mur-
aszombati lakos javára 45 kor. 25 fill. s járuléka
erejéig 1908. évi június hó 13-án fogatosított
biztosítási végrehajtás utján le és felülfglalt és

1104 kor. becsült következő ingóságok, u. m.:
deszka, szobabeli butor. tehén, hidas, szekér-
sertes és malaczkókból álló ingóságok nyilvános
árverésen eladandók

Mely árverésnek a muraszombati kir. járás-
bíroság 1909. évi V. 415 2. számú végzése folytán
45 kor. 25 fill. tőkéküvetelés és járulékaiból meg
hatra levő követelés és járulékaik erjéig, Andor-
hgy községben végrehajtást szenvedett lakásim
leendő megtartására

1909. évi október 27-ik napjának

d. e. 10 órája határidőül kitézik és ahhoz a
vemi szándékozók ezennel oly megjegyzéssel
hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881.
évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében kész-
pénzfizetés mellett, a legelőbbit igények, szükség
esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat
mások is le- és felülfglaltattak és azokra kiele-
gítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908.
évi XL. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is
elrendeltetik.

Muraszombat, 1909. évi október 14.

SZABADFFY JÓZSEF,
kir. bír. végrehajtó.**Hirdetmény.**

Ezennel közhírré tételik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminisz-
térium ellenőrző közegei a Magyar Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XXV. sorsjáték) I. osz-
tályára szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főarústóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1909. november hó 18 és 20-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek a Huzási teremben. Sorsjegyek a Magy. Kir. Szab. Osztálysors-
játék valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1909. évi október hó 24-én.

Magy. kir. Szab. Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lukács.

Hazay.

Nem kell külföldről hozatni,

mert nálam ugyanolyan olcsón
véhet írásbeli jótállás mellett

Inga óra 85 centiméter magas . . . 12 korona
Ugyanez osztrák minőség . . . 10 „
Ebresztő óra . . . 4 „
Ugyanez osztrák minőség . . . 3 „

Mindenemű órák és ékszerek,
gramafonok és lemezek, szem-
üvegek a legolcsóbb árban =

HARTMANN FRIGYES UTÓDA

KREINER JÓZSEF órásmester
Muraszombat.

3197/1909. tkv. sz.

Árverési hirdetmény.

A muraszombati kir. járásbíroság, mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kir. Kincs-
tár végrehajtónak Ficzko József vasvecsési lakos
végrehajtást szenvedett elleni 86 kor. 40 fill.
tőke követelés, ennek 5% kamatai, 10 kor. 20 fill.
eddiggi és 12 kor. 30 fill. árverés körvényezési
költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyben
az ezen kir. jbróság mint tkknyvi hatóság terü-
letén lévő, vasvecsési 401 sz. tjkben A. 3 kor
610/15/b hrsz. ingatlanra 650 koronában meg-
állapított kikélltási árban az árverés elrendel-
tetik, s arra határnapul

1909. évi november hó 18 (tizennyolcadik) napjának
délután 10 órája Vasvecsés község házához ki-
tűzetelt azzal, hogy ezen határnapon a fenti inga-
tlan a kikélltási ár 2/3-ad, részen alul eladatni
nem fog.

Bánatpénzül letendő a fentebb említett
ingatlan kikélltási árának 10% -át.

Árverezni szándékozók tartoznak a bánat-
pénzt készpénzben, vagy óvadékképes értékpapi-

KOVALD PÉTER ÉS FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szörmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár

BUDAPEST, VII., SZÖVETSÉG-UTCZA 37. SZÁM.

megbízi kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki város-
ban képviselőlet létesít és az által módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy
ezéget — a csomagolás és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse

VIDOR MIKSA

rófos, rövidáru, női, uri, divatáru, kosár- és játékaru üzlete

MURASZOMBATON

vette át a képviselőlet és a gyár rendez árjaiban vállalja az uri-, női- és gyermek-
öltönyök, díszítő és butorszővetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke és vegaruk,
szörmék stbiek vegytisztítását és festését.

Ugyiszintén ágytollak tisztítását és fehérneműek mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor mel-
lyanos áraiáról, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőlet és számos meg-
biztatást ker a

Kovald Péter és fia cég.**Keil-lakk**

legkiténőbb mázó-lszer puha padló számára.

Keil-fele viasz-kenős kemény padló számára.

Keil-fele fehér „Glasur” fénymáz 90 fillér.

Keil-fele arany-fénymáz képekreteknek 40 fillér.

Keil-fele szalmakalap-festék minden színben.

Keil-fele legfinomabb cipő krém 30 fillér.

Mindenkor kaphatók:

Ascher B. és fia cégnél Muraszombat.

1909—10 iskolai év.

Mely tisztelettel felhívom a járás-
tanító urak figyelmét, hogy rákaton
tartlom az összes iskolai nyomatlatnyo-
kat. Kiváratra iskolai tankönyveket
megrendelek. Iró- és rajszereim a leg-
jobbak.
Balkányi Ernő.